

Type	☒ Dokument ☐ Link	Nummer	5
URL			
Tema	<input type="text"/>		
Layout	☒ Frit ☐ Låst		
Banner 1	<input type="text"/>		
Banner 2	<input type="text"/>		
Banner 3	<input type="text"/>		
Banner 4	<input type="text"/>		
Banner 5	<input type="text"/>		
Banner 6	<input type="text"/>		

Titel	9. april 1940 og tiden der fulgte
Kort titel	
Manchet	
Resumé	9. april 1940 og tiden der fulgte
Avanceret	

1. del, 4. kapitel:

9. april 1940 og tiden der fulgte

Dette er en ordret gengivelse af boghæftet *Zone-Redningskorpset i København under besættelsen*, skrevet af Arne Vagn Jensen og udgivet af Zone-Redningskorpsets Museum i Holbæk i november 1994.

Indholdsfortegnelse og registre er ikke medtaget. Billedmaterialet er redigeret i forhold til boghæftet.

Materialet fra nettet må kun videreformidles efter nærmere aftale med Zone-Redningskorpsets Venner, der kan kontaktes på info@zone-redningskorpset.dk.

Boghæftet kan fortsat erhverves ved indbetaling af kr. 123,00 til Zone-Redningskorpsets Venners girokonto 3 58 86 29. Husk at anføre hvad betalingen angår.

4. kapitel

9. april 1940 og tiden der fulgte

Omkring kl. 05:00 om morgenen vågnede københavnere ved lyden af tyske flyvemaskiner, der nedkastede flyveblade, - det famøse "Oprop" om, at den tyske hær havde besat Danmark for at beskytte landet. En time forinden havde et tysk transportskib lagt til ved Langelinie og straks efter nedkæmpet et forholdsvis lille vagtkompagni i Kastellet.

Da en tysk styrke nærmede sig Amalienborg, opstod der skudveksling med gardervagten. Efter en tid blev kampen standset på Kongens ordre, men på den udtrykkelige betingelse, at tyske styrker ikke forsøgte at betrede Amalienborg slotsplads.

Da butikkerne åbnede blev de bestormet af københavnere, der ville sikre sig forråd en tid frem. De frygtede at tyskerne skulle forsyne sig. At besættelsen skulle komme til at vare i fem lange år, var der ingen der forestillede sig.

Kong Christian X og den danske regering havde beordret de danske soldaters kampe i Sønderjylland indstillet efter nogle timer. Regeringen valgte en samarbejdspolitik med tyskerne. Det var den brede befolkning godt tilfreds med, hvilket blev bekræftet af rigsdagsvalget 3 år senere. Man havde oplevet, hvorledes Polen var blevet sønderskudt. Man så et forarmet Finland, og nu kæmpede Norge. Og så må man ikke glemme, at der faktisk var ret mange danskere, som var imponerede over Adolf Hitlers lynkrige.

Man accepterede altså tingenes tilstand.

Ret hurtigt måtte al privat bilkørsel forbydes. Det var nu ikke benzin, der var den store mangelvare, men derimod gummi.

Der skulle træffes luftværnsforanstaltninger. Allerede 9. april skulle der gennemføres mørklægning, således at de allierede fly ikke kunne orientere sig ved hjælp af byens lys. Alle måtte skaffe sig sorte rullegardiner. Lysreklamer og lyset i butiksvinduerne blev slukket. Gadebelysningen blev slukket, så der blev bælgmørkt på gader og veje. Bilernes for- og baglygter skulle blændes, og der måtte kun være en smal blå lysstribe på forlygterne og en smal rød stribe på baglygterne.

Der blev gennemført daglige sireneprøver og bygget tilflugtsrum, hvor befolkningen kunne søge beskyttelse i tilfælde af luftangreb. Der skulle etableres en civil beskyttelsestjeneste, bestående af politi-, brand- og teknisk tjeneste, den såkaldte CB-tjeneste. (Civil Beskyttelsestjenesten). Et antal (værnepligtige med frinumre) var allerede uddannet.

Besættelsen og Zonen

Mørklægningen blev et stort problem for alle udrykningskøretøjer. Det var komplet umuligt at få øje på og læse gadeskilte og husnumre, derfor måtte man snyde sig til at benytte de projektører, som alle udrykningskøretøjerne var udstyret med, men som ikke måtte benyttes. Der skete mange uheld i de mørke timer, hvorfor bilerne hurtigt efter fik lov til at udskifte den blå stribe med en klar (hvid).

Ved henvendelse til ZR kunne cyklister få malet hvide skærme på cyklen. Demonstrationsfoto med

redder Arne Olsen og fuldmægtig Niels Jørgen Bille.

Man fik monteret nogle særlige luftværnslygter, magen til dem de tyske militærkøretøjer benyttede; de kunne oplyse kørebanen nogle få meter frem. For tydeligere at kunne se hinanden blev der malet hvide striber på køretøjernes skærme og sider. Zonen var som sædvanlig på pletten med en idé, der kunne give reklame: Salg af store, hvide overtrækshandsker til cyklister. Fodgængerne fik hvide armbind, og kantsten i kryds blev malet hvide. En lommelygte blev efterhånden hver mands eje.

Netop den 9. april foretog Zonen udnævnelse af Kjeld Lyngby Sørensen, station Amager til overassistent og leder af entreprenøraftdelingen på Platanvej.

Det menes at være umiddelbart før eller efter den 9. april, at overassistent Poul Oszadlik forlader korpset og Danmark, for at søge ind i den franske Fremmedlegion. (Poul Oszadlik vendte tilbage til Zonen i København efter krigen og blev skipper på redningsbåden "Tertia"). Overassistent kaptajn Aage Mortensen overtog posten som leder af stationen i Hollænderdybet på Amager. Overassistent Stig Frisholt, tidligere Odense, overtog posten som overassistent på hovedstationen.

Det tyske Luftwaffe havde straks besat lufthavnen i Kastrup og samtidig forbudt al dansk civilflyvning, også ambulanceflyvning. Af omsorg for den nye Monospar blev den med kranvogn og afmonterede vinger transporteret ad landevejen til Lundtofte flyveplads, hvor man mente den stod mere sikkert. Det Danske Luftfartsselskab traf også foranstaltninger til at flytte sine fly, og hermed assisterede Zonen med kranvogne. Disse fly transporteredes til en interimistisk hangar på Løjtegårdsvej.

Redaktør Peter de Hemmer Gudme begyndte at skrive nogle artikler i Nationaltidende med skarpe vendinger mod de tyske "Neuropa-planer". Professor, dr. theol. Hal Koch benyttede sine forelæsninger om Grundtvig til at opfordre til genrejsningsbevægelser til forsvar for demokratiet.

Små grupper af danske samledes for at gennemdrøfte hvilke oprørsmetoder man skulle vælge.

Allerede den 17. maj klippede en 17-årig maskinlærling hul i ståltrådshegnet til Luftmarinestationen og stjal et maskingevær fra tyskerne. På vej væk derfra blev han pågrebet, og kom for en tysk krigsret, som idømte ham 6 års fængsel. Det var den første egentlige aktion mod tyskerne.

Mens tyskerne stadig kæmpede i Norge, gik de den 10. maj ind i Holland og Belgien med Frankrig som mål. Allerede 4 dage efter kapitulerede Holland, og den 28. maj opgav Belgien. Den 9. juni opgav Norge kampen, og den 21. juni indgik Frankrig våbenstilstand med tyskerne.

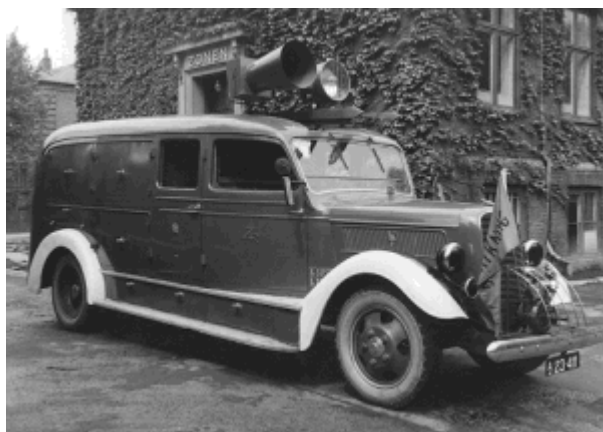
Zonen underlægges luftværnet

Omkring juni eller juli måned blev det bestemt, at Zonen under flyvervarsel skulle underlægges luftværnschefen. Det betød, at korpset ikke måtte rykke ud uden tilladelse fra en kommandocentral, som var indrettet i en spræng- og gassikker kælder under telefonhuset i Nørre Voldgade 32 - 34, og til hvilken der var oprettet en direkte telefon, som for korpsets vedkommende anbragtes i sikringskælderen. Ved flyvervarsel skulle der møde en person fra CB-tjenesten på hovedstationen på Platanvej for at betjene kommandotelefonen.

For station Østerbros vedkommende var der truffet den ordning, at en mand fra stationen, oftest Kaj Simonsen, gik over på Gentofte brandstation, der lå skråt overfor, og som var kommandocentral for sektor Nord.

Øvelse med mørklægning før besættelsen. Ved vognen Carlo Lundtoft.

Umiddelbart efter besættelsen fik vognene på Platanvej malet skærmkanterne hvide.

I den første tid skulle frivagten møde på stationerne ved flyvervarsel. Denne ordning blev dog ophævet efter en tid, den har nok været for kostbar.

Den første flyvervarsling oplevede københavnernes den 8. juli, og den varede fra kl. 14:34 til 14:47.

I maj kommer en af Zonens ambulancer ud for et færdselsuheld under udrykning. Den hvide Plymouth (vogn 111) med Hugo Tegne-Hansen er på vej ad Strandvejen til en styrtet cykelrytter ved takstgrænsen i Hellerup. Ud for Rosbæksvej skal ambulancen passere en sporvogn, der holder ved stoppestedet. Umiddelbart før står en passager af sporvognen og Tegne-Hansen må bremse hårdt op og kaste vognen til venstre, hvor der i det samme kommer en modkørende hyrevogn. Ambulancen rammer først en lygtepæl og kører derefter ind i et plankeværk. Tegne-Hansen er uden skyld i uheldet. Under renovering af ambulancen bliver den-lakeret rød og sort som Zonens øvrige ambulancer.

I juli præsenterer Zonen en 3-hjulet cykeltaxi for pressen. Der forlyder ikke noget om at den kommer i brug.

Zonens handelsafdeling har travlt

Allerede i februar skulle Zonen levere for kr. 70.000,00 brandslukningsmateriel til Finland.

I september og oktober er man i fuld gang med at pakke gasmasker og stålhjelme for luftværnet til brug for husvagtordningerne i Hillerød og Frederikssund.

De stedlige luftværnsmyndigheder og Zonen afholder en række orienterings- og instruktionsaftener, hvor Kjeld

Lynby Sørensen som afslutning viser filmen "Til lands, til vands og i luften".

Selv om Zonen på mange områder ofte var et hestehoved foran Falck, var denne film beskeden, set i forhold til spillefilmen "Alarm" som ASA havde produceret om Falck med skuespillere som Poul Reichhard, Viktor Borge og Lau Lauritzen jr. i hovedrollerne. Denne film havde haft premiere i fem københavnske biografer den 21. februar 1938.

OPLYSNINGSTAVLE
vedrørende
REDNINGSHJÆLP & EJENDOMSBESKYTTELSE

NÆRMESTE: _____ Abon. Nr. _____

TELEFON:

POSTHUS:

APOTHEK:

BRANDALARM:

POLITISTATION:

LÆGE:

REDNINGSKORPS:

I TVIVLSTILFÆLDE:

Kald Deres Huslæge. — Er denne ikke hjemme, forlæg i Telefonen: **Lægevagten**. — Sen- og Helligdage hele Dagen og alle Hverdage mellem Kl. 20 og 6 Morgen — ellers henvend Dem til „ZONEN“.

Ved Uheld og Ulykker — kald: „ZONE-REDNINGSKORPSET“

Hvor Inspektøren eller Viceværtten ikke træffes — spørg:

ZONE
EDNINGSKORPSET
PLATANVEJ 19 . C. 9429-9430

INSPEKTØREN:
VICEVÆRTTEN:

Oplysningstavle til ophængning i ejendomme i forbindelse med husvagsordningerne.

Zonen atter i luften

Den 21. september gav de tyske myndigheder Zonen tilladelse til at genoptage ambulanceflyvningerne under forudsætning af, at man ville følge de tyske luftfartsanvisninger, men først den 14. december fløj løjtnant Kaj Simonsen sin Monospar tilbage til Kastrup.

I maj måned havde Zonen antaget 3 unge elever, det var Arne Olsen, Jørn Bruun og Bent Sørensen.

Hen mod slutningen af året ønskede kaptajn Knud Gottschalck at fratræde, og hans stilling som overassistent på hovedstationen blev overtaget af assistent Sven Ladager Hansen. Stillingen som fører af redningsbåden blev annonceret i dagbladene, og den blev besat af Christian Kisling, der i det daglige skulle gøre tjeneste på station Amager i Hollænderdybet. Christian Kisling, der var navigatør i handelsflåden, var gået i land på grund af krigen.

Den 1. december forlod assistent Jørgen Juel Wiboltz korpset for at overtage stillingen som forvalter på Fredholm Avlsgård. Den 15. oktober 1941 blev han gruppefører i det nyoprettede CBU-korps (Civil Beskyttelsens Udrykningskolonne), og den 15. juni 1943 kom han tilbage til Zonen som stationsleder i Ringsted.

1941

1941 blev et forholdsvist fredeligt år for korpset. Det havde atter været isvinter og ambulanceflyveren måtte igen undsætte de små øer med forsyninger og post. Kai Simonsen var blandt andet på Saltholm, og på denne flyvning måtte han lide den tort at skulle medtage tyske soldater, da øens garnison skulle udskiftes. Kaj Simonsen var tidligere militærflyver, og han havde måtte opleve sit gamle flyvekorps blive helt nedkæmpet på Værløse flyveplads den 9. april 1940.

I februar indgik Zonen aftale med Hærens sprængningskommandoer og Marinens minørhold om assistance ved borttransport af forsagere og ikke-detonerede vandminer etc.

Sommeren blev rekordvarm, helt op til 42 grader blev der målt. Det var strengt for Zonefolkene, der altid optrådte reglementeret i en svær mørkegrå våbenfrakke med høj krave, lange ridestøvler og kasket. På visse stationer, men næppe på Platanvej, fik personalet lov til at bære hvide sommerjakker med høj krave i stedet for våbenfrakke. Men det var ikke tilladt at undlade kasket og lange støver, eller at løsne en knap.

Tyskerne angriber Sovjetunionen og de danske kommunister interneres.

Den 22. juni angreb den tyske hær Rusland, og der udviklede sig en front fra det nordlige ishav til Sortehavet. Natten op til dette angreb beordrede de tyske myndigheder i Danmark politiet til at arrestere de kommunistiske ledere, og partiet blev opløst. Dette drev de tilbageværende kommunister ud i illegalitet. De samledes i små grupper, men i erkendelse af, at tiden endnu ikke var inde, udskød man anvendelse af sabotage som kampmiddel. Sympati, endsige støtte, kunne man på dette tidspunkt ikke vente fra befolkningens side. Man måtte nøjes med at søge at bane vejen, og vinde befolkningen for en mere aktiv linie gennem udsendelse af illegale blade.

Nye ambulancer til Zonen

Det var ellers vanskeligt med materielanskaffelser i krigsårene, men i juli måned lykkedes det korpset at indkøbe 2 stk. Hudson-chassiser "Six Country Club" model 1939, hvorpå der opbyggedes ambulancekarosserier. Det blev til to meget flotte og moderne vogne, (vogn 157 og 158) der med rette kom til at vække opsigt i byen.

Den ene af to nye Hudson-ambulancer med hjemmelavet nummerplade.

Falck havde nok siden 1938 været godt misundelige på Zonen for den store katastrofevogn (vogn 100). Der skulle gå næsten 4 år, før Falck den 3. oktober 1941 kunne præsentere sin katastrofevogn, opbygget på et Triangel-chassis og udstyret med Zonens vogn som forbillede.

Ny Amager station

Stationen i Hollænderdybet skulle nedlægges, formentlig fordi pladsen var for trang. Zonen erhvervede en villa med en større grund på Ulrik Birchs Allé 47, centralt beliggende på Amager og tæt ved de store veje, navnlig til Sydamerger.

Den 13. oktober fik korpset byggetilladelse til ombygning af villaen og til opførelse af en fly garagebygning på grunden til 5 vogne.

I villaens stueetage skulle der være opholdsstue, spisestue og soveværelse for mandskabet. I en vinterstue skulle der indrettes vagtstue. På 1. sal blev der indrettet en 4-værelses lejlighed med tagterrace til stationslederen.

Korpset besluttede, at den nye Amager station skulle være administrationskontor for flyveambulancetjenesten, og at flyveren løjtnant Kaj Simonsen skulle være stationens leder.

Stationen på Ulrik Birchs Allé. Billedet er fra efter krigen.

Det vides ikke nøjagtigt, hvornår man flyttede fra Hollænderdybet til Ulrik Birchs Allé, men bygningsmyndighederne udstedte færdigmelding på garagebygningen den 12. maj 1942.

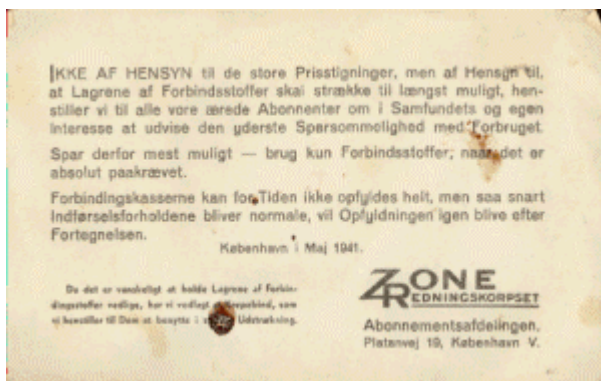
Omkring dette tidspunkt fik Zonen yderligere 2 stk. ambulancer afmærket Ford V8 model 1941. Den ene til station Østerbro, den anden til station Amager. Ambulancen til station Amager var hvidlakeret.

Ny Ford V8 ambulance til st. Amager 1941.

Tjenstegørende på den nye Amager station var Kai Børge Røpke, Bent Bodenhof og Jørgen Bergh (radiotelegrafist i flyvetjenesten).

I november kom Frode Olsen til hovedstationen på Platanvej fra Eskildstrup. Han skulle være garagemester, og han indførte den nye vognnummerrække som begyndte med katastrofevognen som vogn 100. Efter et ½ års tid overgik han til døgnvagt på Sven Ladager Hansens hold.

Selv forbindsstoffer blev rationeret....

Zonen på gengas

De små tilførsler af benzin havde været til rådighed for politi-, brand- og redningskorps, samt læger og jordemødre. Øvrige erhvervskøretøjer var gået over til gengasdrift, hvis de ikke havde valgt at spænde heste for bilen. Nu måtte også Zonen tage gengas i brug. Det første køretøj der fik monteret en gas-generator, var mekaniker Schmidts kranvogn (vogn 144). Hurtigt efter blev en Ford AA kranvogn (vogn 105) samt en Oldsmobil ambulance (vogn 106) monteret med gengas. Sidstnævnte skulle herefter bruges til lange sygetransporter, og så måtte man finde sig i, at det ikke gik så stærkt.

ZR's arbejdsvogn med gengas-generator.

ZR's Oldsmobil-ambulance med gengas-generator.

En gas-generator var en slags kakkelovn, som blev monteret på kranvognene bag førerhuset, på sygevojnene foran højre fordør. Generatoren blev fyret op med bølgeklodser, der udviklede en gas som var anvendelig i en forbrændingsmotor. Det almindelige var, at en generatorvogn blev fyret op om morgenen og holdt i gang til ud på eftermiddagen. På grund af den besværlige opstart og den langsomme kørsel, kunne disse køretøjer ikke anvendes til udrykningskørsel. Chaufføren på en gen-gasvogn skulle altså samtidig være fyrbøder, og medbragte altid sække med bølgeklodser, enten på ladet eller på taget. Det var ikke noget ufarligt arbejde at fyre en generator op, idet de gasser der udvikledes var farlige og kunne give forgiftninger. Der forekom også forpufninger når der skulle rages op i trækullene, hvor stikflammer kunne svie øjenbryn og forhår.

Zonens 10 års jubilæum

Søndag den 28. september 1941 fejrede Zonen sit 10 års jubilæum med en reception på hovedstationen på Platanvej og en aftenfest i Palladium med 1.400 deltagere, heraf flere ministre.

Kgl. skuespiller Poul Reumert læste en prolog og 41 af korpsets medarbejdere modtog i dagens anledning et 10-års tegn.

Zonen havde altid forstået at skabe reklame, derfor blev der ikke sparet ved dette jubilæum.

Også i forbindelse med luftværnsdage og luftværnsøvelser deltog korpset; her var det en kappestrid mellem de to redningskorps om at kunne præsentere det flotteste materiel.

Fanen indvies i forbindelse med 10-års-jubilæumsfesten 28. september 1941.

Uddeling af hæderstegn i Palladium.

Poul Reumert oplæser en prolog i Palladium.

Søredning på Sundet

Den 12. november sent om eftermiddagen var tre arbejdere kommet i drift på en elevatorpram i en orkanagtig storm. Zonen blev tilkaldt og anmodet om at gå ud med redningsbåd. Søfolk nægtede at gå ud i stormen, men Christian Kisling, Stig Frisholt og Orla Nielsen gik ud. Fra strandbredden etablerede katastrofevogne fra begge redningskorps belysning. Desværre fik "Tertia" maskinskade i den hårde sø og måtte vende om. Ud på morgenen lykkedes det dog en af Søpolitiets patruljebåde at redde de nødstedte.

Selv om aktionen ikke var lykkedes, blev de tre Zonefolk fremhævet i direktør Eigil Juel Juel Wibolts nytårstale til mandskabet.

Julevagten 1941. Fra venstre Sven Ladager Hansen, Orla Nielsen, Peter Nissen, Kay Rothe Hansen, Eric Nielsen og Hugo Ejler Olsen.

1942 - Modstandsbevægelsen bliver aktiv

Kommunisterne dannede efter det tyske angreb på Sovjetunionen en sabotageorganisation som de kaldte KOPA, "kommunistiske partisaner". Den bestod hovedsageligt af tidligere Spaniens frivillige.

Det britiske Special Operation Executive, kaldet SOE, var blevet repræsenteret i Danmark. Det var danske faldskærmsfolk, specielt uddannet til at organisere sabotage.

Fra marts begyndte SOE at nedkaste sabotagemateriel (sprængstoffer mm.) fra lavtgående transportfly på udvalgte pladser. SOE ville dog ikke levere sabotagemateriel til en kommunistisk organisation, derfor måtte man ændre navn til BOPA, hvilket stod for "Borgerlige partisanere". I dag synes det nok lidt mærkværdigt, at en kommunistisk organisation kaldte sig "borgerlig".

Zonens hverdag 1942

Den 18. februar tilkaldtes Zonen via Frederiksberg Brandvæsen til en eksplosionsulykke i en lejlighed på Falkonérgårdsvej, hvor en ung dansk kornet, Thorkild Feilberg, var dræbt under forsøg på fremstilling af sprængladninger. Det var faktisk korpsets første krigsmæssige opgave i København.

Den 15. marts vågnede københavnernes op til en voldsom snestorm, der skabte totalt trafik kaos. Det betød, at alle frivagter var indkaldt, og at alle kranvogne kørte fra den ene opgave til den anden. Der var ikke radio i vognene dengang, så chaufføren måtte hver gang til en telefonboks og ringe til hovedstationen for at få den næste tur. Alle kørsler var besværliggjort af det ufremkommelige føre og tog betydelig længere tid end normalt.

ZR's ambulancer blev synlige i gadebilledet efter overtagelsen af kørslen for Frederiksberg Hospital 1. april 1942. Her er ZR rykket ud til en gadeulykke på Frederiksberg under besættelsen.

Den 1. april overtog Zonen al sygetransport for Frederiksberg hospital. Denne kørsel var tidligere udført af Frederiksberg Brandvæsen, og kun den del af kørslen brandvæsenet ikke selv kunne klare, var blevet videregivet til Zonen. Nu koncentrerede brandvæsenet sig om ambulancekørslen. Denne nye aftale betød ca. 22 flere kørsler pr. døgn, og Zonens rød-sortede ambulancer blev langt mere synlige i kommunen.

I forbindelse med at stationen på Ulrik Birchs Allé tages i brug i maj 1942, overflyttes lederen af Flyvetjenesten Kaj Simonsen som stationsleder af station Østerbro på Bernstorffsvej til den nye Amager-station som stationsleder. Samtidig overflyttes Christian Kisling fra Amager-stationen til Bernstorffsvej, hvor han med titel af overassistent bliver stationens leder. (Disse oplysninger er er tilføjet af Frederik Madsen februar 2013).

I maj måned krævede Den tyske Værnemagt en ambulance udlånt til tysk Røde Kors på, som de kaldte det, krigstid. Når tyskerne på det tidspunkt talte om krigstid, mente de højst 1 år. Zonen valgte naturligvis den

dårligste ambulance de havde, en gammel Plymouth, model 1937 (vogn 111). Den kom retur efter et par dage, tyskerne krævede en anden. Så fik de en Oldsmobil (vogn 106), også den kom hurtigt tilbage.

Den 6. juni tilkaldtes Zonen via Frederiksberg Brandvæsen til brand i 5 jernbanevogne, som var læsset med halm, på Frederiksberg stationsterræn. Det var én af de første Bopa-sabotager. Zonefolkene hjalp brandfolkene med at forke halmen ned, hvorefter der kunne afslukkes.

Den 3. september blev Zonen tilkaldt til en eksplosionsulykke på medicinalfabrikken "Hantias" på Ottiliavej i Københavns kommune. Korpset mødte med 5 ambulancer og katastrofevognen. En sidebygning var styrtet sammen og det brændte kraftigt. Der var to kvinder i klemme i ruinerne, og der lå flere sårede på pladsen omkring bygningen. Muligvis var flere mennesker begravet under ruinerne. Der var ikke tale om sabotage.

Nationaltidende

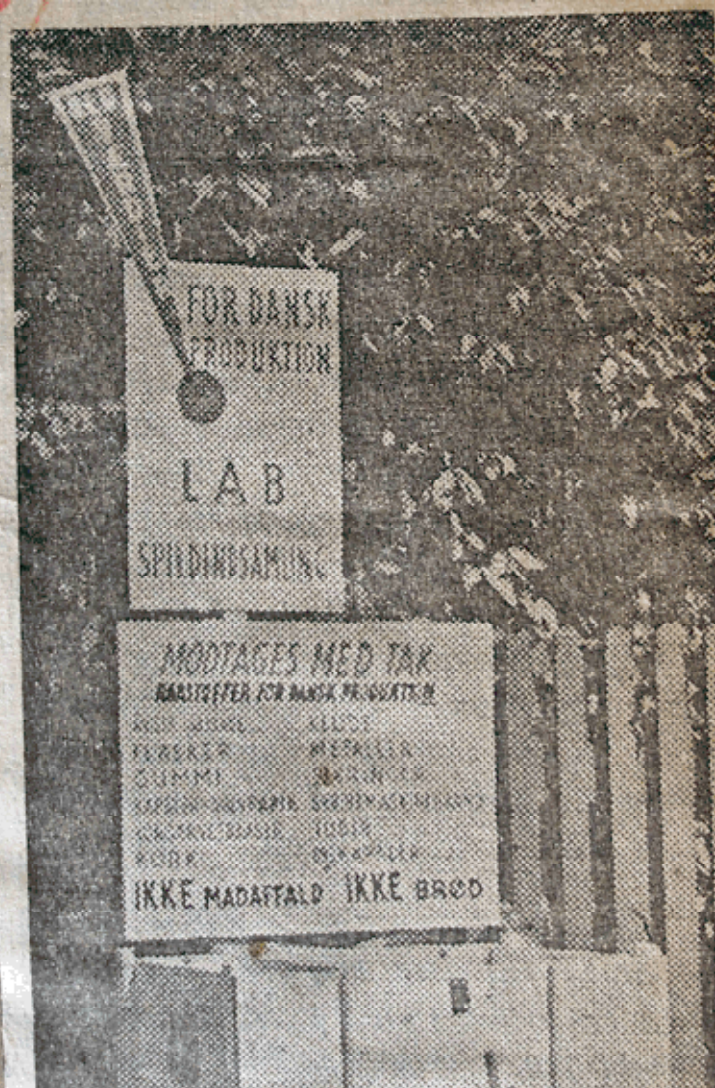
Kilde :

Falcks udklipsarkiv

5 i. JUL. 1942

Spildindsamling hos Landliggerne

Indsamlingskasser ved en
Række Badesteder

En af Indsamlingskasserne.

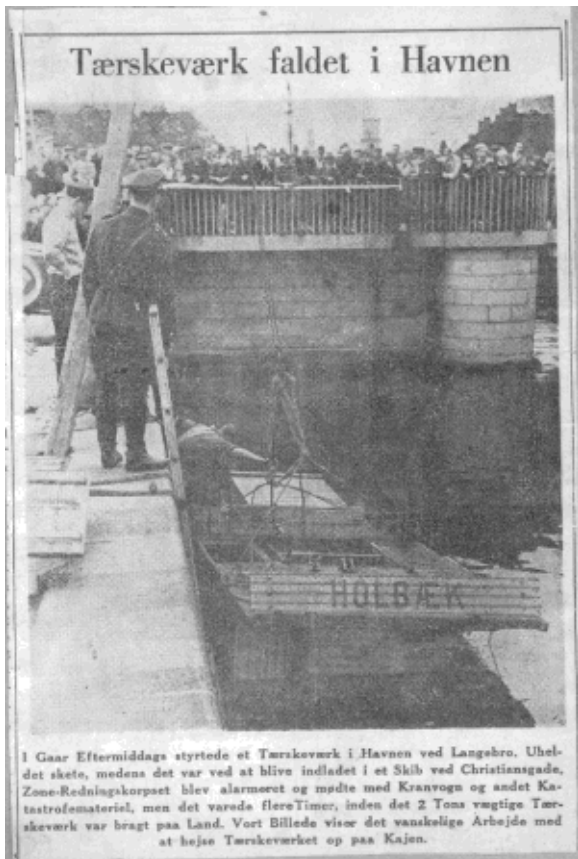
HIDTIL har Landliggerne ikke kunnet komme af med deres Spild, men nu

En af Indsamlingskasserne.

HIDTIL har Landliggerne ikke kunnet komme af med deres Spild, men nu er der truffet en Ordning mellem Zone-Redningskorpset og L. A. B.s Spildindsamlin. Zone-Redningskorpset, ved Direktør Wibolt, har imødekommende stillet Indsamlingskasser til Raadighed, saaledes at der kan gennemføres Spildindsamling i de større Landligger-Kolonier. Zone-Redningskorpset sørger ligeledes for Opsætning og Tømning af disse Kasser, og det indsamlede Spild tilgaar L. A. B.s Spildindsamling i Hillerødgade i København.

Der gaas gradvis frem med Planens Realisation. Foreløbig vil der fra og med Søndag den 2. August være opstillet Kasser i Hornbæk (ved Bondegaarden), Gilleleje (udfor Gasværket), Raageleje (udfor Raageleje Badehotel), Tisvildeleje (udfor Købmand Vogels Efterf.), udfor Strandmøllekroen ved Skodsborg og ved Hundige Strand (udfor Lejrklubben Danmark). — Man har maattet opgive Tanken om at indsamle Madaffald og Brød, derimod indsamles alt, hvad der hedder tørt Spild: Aviser og Ugeblade, elektriske Pærer og Sikringer, Gummi, Jern og Metaller af enhver Art, Mælkekapsler og Sølvpapir, Ølkapsler, Konservesdaaser, Tuber, Klude, Kork og Proppe m. m.

L.A.B. opfordrer Forældre til at opøve Børnenes Samfundssind ved at overdrage dem Hvervet at bringe Spildet til Indsamlingskasserne.

7. august 1942 faldt et tærskværk i havnen ved Langebro og et stort bjærgningsarbejde forestod.

Redigeret	af	Revision
30-07-2013 16:18	Frederik Madsen/AFM/DK	23
17-02-2013 10:31	Frederik Madsen/AFM/DK	22
10-09-2012 22:36	Frederik Madsen/AFM/DK	21
05-01-2009 23:37		20
21-03-2008 21:52		19